

Sygn. akt V KZ 61/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 16 stycznia 2023 r.,

zażalenia **W. D.**

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Rejonowego

w Bydgoszczy z dnia 26 września 2022 r., sygn. akt III Kp 202/22,

odmawiające przyjęcia skargi na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 września 2022 r.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Powołanym wyżej zarządzeniem odmówiono przyjęcia skargi złożonej przez W. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 września 2022 r., sygn. akt III Kp 202/22, utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Mogilnie o odmowie wszczęcia śledztwa, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia wskazano, że „według art. 539 a § 1 kpk od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania stronom przysługuje skarga do Sądu Najwyższego” i podniesiono, że w niniejszej sprawie skarga jest niedopuszczalna, ponieważ nie zostały spełnione warunki dopuszczalności skargi wymienione w tym przepisie.

Zażalenie na to zarządzenie złożył W. D., w którym wniósł o:

- uznanie, że zażalenie jest zasadne,
- podjęcie z urzędu i własnej inicjatywy działań prawnych mających na celu takie ukształtowanie postępowania karnego, aby:

przez trafne zastosowanie środków przewidzianych w prawie karnym oraz ujawnienia okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa osiągnięte zostały zadania postępowania karnego nie tylko w zwalczaniu przestępstw, lecz również w zapobieganiu im oraz w umacnianiu poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego (art. 2. § 1. Dz.U. 1997 Nr 89 poz. 555 - Kodeks postępowania karnego).

- rozpoznanie sprawy w oparciu o stan faktyczny, to znaczy na podstawie urzędowo potwierdzonych kopii dokumentów (decyzji, umów i protokołów) oraz w oparciu o obowiązujące prawo,

- ujawnienie wszystkich okoliczności sprzyjających popełnieniu czynów prawem zabronionych,

- zobowiązanie winnych do naprawienia wyrządzonej krzywdy.”

W uzasadnieniu zażalenia podniósł, iż „nie jest winą skarżącego, że w niniejszej sprawie zapadło <<postanowienie (a nie wyrok)>>”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się bezzasadne i to w stopniu oczywistym. Wywody zamieszczone w środku odwoławczym, nie odnosiły się do powodów, które legły u podstaw kwestionowanego zarządzenia. Warto bowiem przypomnieć, że przyczyną, która zadecydowała o odmowie przyjęcia skargi, była jej niedopuszczalność z mocy ustawy. Kwestie te zostały w sposób jasny wyłożone w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia. Powtarzanie tej argumentacji jest zbędne, natomiast żądanie skarżącego w zaistniałej sytuacji nie ma racjonalnych podstaw.

Z przytoczonych powodów kwestionowane zarządzenie należało utrzymać w mocy.